

Από πάνω απ' τη Βλαχιά, κατεβαίνει ένας πασάς.

Έχ' ο κόρφος του χαρτιά και η τσέπη του φλουριά.

Έκατσι τ' ανέγνωσε, τα χαρτιά λαλούν κι λεν:

"Να παντρεύονται οι γριές, να χηρεύουνε οι νιές"

Τ' άκουσε η μπαμπόγρια, λούεται, χτενί'εται,

σταυροφακιολίζεται, στου καρούτ' γυαλίζεται.

Έκατσε μαγείρεψε, λάχανο και λουμπουτί,

και τσουκνίδα τρυφερή. Δίν' κλωτσιά τον τσέντζερη:

-Φάτε σκύλ' τα λάχανα, πειίτε γάτες τα ζουμιά,

γω θα πάω να παντρευτώ, πάρω γέρο, πάρω νιό,

πάρω δώδεκα χρονώ!

Βάλω γέρο στη δουλειά, βάλω νιό στην αγκαλιά,

και το δώδεκα χρονώ, να μας κουβαλεί νερό!

σταυροφακιολίζεται: δένει το φακίολι σταυρωτά

**Μοσχοπούλου Χρυσή από Γιατζηκλάρι Σαράντα Εκκλησιών, κάτοικος Αγ.
Θεοδώρων Κομοτηνής**

(Αριστουργηματικό σατυρικό τραγούδι όπου αντιστρέφονται οι ρόλοι ανάμεσα

στις νιές και τις γριές.

Η παμπόνηρη γριά με την πείρα των χρόνων της, δεν διεκδικεί μόνο τον νέο και τον γέρο αλλά κι ένα

παιδί, μεγαλωμένο, χωρίς τις έννοιες και τις φούριες της μωρωμάνας, έτοιμο να βοηθά κι αυτό στην και-

νούρια οικογένεια της γριάς)